

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség a Posta-utca 32. szám alatt van.
Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2—3.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések árszabály szerint.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Dés villanyfényben.

— 3 CZIKK. —

Des, 1905 aug. 30.

Hát mégis mozog a föld! Lassan, lassan, de megindult erre mifelénk is.

A haladó kor fejlődő technikája a maga áldásos vívmányaival bevonult hát e régi város maradiságot hirdető falai és előítélettel telt emberei közé.

A városi képviselőtestület, mely sok szép terv és eszme kerékkötője volt a multban, a héten oly határozatot hozott, mely elvben már biztosítja az eredményt.

Két ajánlat feküdt képviselőtestületünk előtt. Az egyik gr. Kornis Károly szentbenedeki nagybirtokosé, a másik Hercz és tsa mérnököké.

Mind a két ajánlat komoly és a viszonyok teljes ismeretén alapuló. Sok hasonlóság van köztük, úgy hogy első tekintetre a közös előnyök mellett a közös hibák szembe sem tűnnek. De alapos tanulmányt igénylő két realis ajánlat mindkettő, melyeknek realitását mi sem jellemzi jobban, mint hogy az első 10000, a másik 5000 korona óvadékot ajánl terve támogatásául.

A közvilágítás ellátására mindkét ajánlat 300 drb 16 gyertyafényű izzólámpát alkalmaz, ezenfelül a terek megvilágítására gr. Kornis 8, Herczék 12 ívlámpát.

Ezért fizetne a város évente 5600 koronát, míg a jelenlegi 228 petroleumlámpás kezelése és fentartása 4700 koronába kerül. A város nyerne tehát 72 izzó- és 8 v. 12 ívlámpát s fizetne ezért 900 korona többletet.

Mindkét ajánlat 50 évre kizárólagossági jogot kér és ezért cserébe saját költségein állítja fel az áramfejlesztő, vezető készüléket s az utcai világító testeket. 50 év múlva az egész berendezést át megy a város tulajdonába külön díjfizetés nélkül. Az 5600 koronányi évi bér, tehát egyszersmind tökébefektetés jellegével bír.

Hercz és tsa még a tiszta jövedelem 8%-át is felajánlja évente a városnak.

Magáncélokra gr. Kornis egy hectowat és 1 óráramot 6 fillérért, Hercz és tsa 7 fillérért hajlandó szolgáltatni. Ha a fogyasztás 1000 órán felüli évente, úgy mérsékelt ár lép életbe.

Ez nagyjában és főbb vonásában a két ajánlat.

Gr. Kornis a hajtóerőt részint szentbenedeki birtokán a Szamoson levő malmából, részint gőzgépekből nyerné, a másik ajánlattevő tisztán gőzgépekből.

És mindjárt itt a két ajánlat gyengéje. Gr. Kornis ugyanis 50 év múlva nem lehet abban a helyzetben, hogy a berendezést átadja a városnak, lévén a Szamos vizi ereje gazdaságának egyik főértéke, melyet a városnak ingyen átadni szándékában nem állhat. De e vizi erő nem is képezi tulajdonát, mivel az kiskoru gyermekéé. Az ő ajánlata itt kiegészítő expedensre szorul. De a pót-üzemre szánt gőzgépeket sem használhatja a város, mivel az neki 50 év multával is igen messze lesz Szentbenedeken, hova most csak a malom kedvéért állítnák. De meg ottan a föld sem Dés városáé s így a telep sem mehet át tulajdonába.

E tekintetben világosabb a Hercz-féle ajánlat. Itt a város adná a telket, a vállalkozó építne s az épület berendezésétől át menne 50 év multával a város tulajdonába.

Mivel azonban e czég kizárólag gőzgéppel fejlesztené az áramot, attól tartunk, hogy 50 év multával az átveendő berendezés csak az ócska vas értékével bír. E tekintetben gr. Kornis ajánlata jobb, mivel nála a gőzgépek csak kisegítő szolgálatot teljesítenének alacsony vízállás és fagy esetében, egyébként a hajtó erőt turbina szolgáltatná.

Nem tartjuk kecsegtetőnek a Hercz és tsa által ígért 8% részesedési jutalékot, mert oly elszámolási nehézségek merülhetnek fel, melyet a város szakerő hijában megoldani sohsem tudna s a szakember vállalkozó egyoldalú bemondásaira volna utalva.

(Folytatjuk.)

Felhívás.

Ma, midőn a létért való küzdelem verejtékes munkáját minden embernek a legteljesebb mérvben kell végeznie, egyuttal arra is törekednie kell, hogy úgy a maga, mint családja jövőjét anyagilag biztosítsa. Ebben a munkában mindenki embertársának segítségére van utalva és senki sem vonhatja ki magát az alól a teher alól, amit reá a társadalom ró; sőt társulva, kevesebb erővel és fáradsággal lesz képes hivatását betölteni.

Ily társulással és együttműködéssel nagy és nemes czélokra lehet szolgálni és elérni.

Az ekként elért anyagi javak, sőt nem egyszer az emberi élet, az elemek támadásainak vannak kitéve, ily veszedelmek együttes elhárítása czéljából társulnak az emberek különböző egyesületekben, hol is működésüket kifejtve, nagy szolgálatokat végeznek úgy az egyesnek, mint a köznek.

A különböző emberbaráti intézmények között a tűzoltói intézmény egyike azoknak, amely a társadalom minden rétegében a támogatást leginkább megérdemli.

Ismeretes mindenki előtt azon körülmény, hogy ennek az intézménynek vidéki városokban s így nálunk is, a tűzrendészet követelményei és a modern technikai vívmányok teljes kihasználása mellett való tökéletes kifejlesztése még ma is számtalan nehézségekbe ütközik és sok kívánni valót hagy fenn.

Ennélfogva öszpontosított szervezkedés mellett érhető el a tűzrendészet követelményeinek megfelelő tűzoltó szervezetnek társadalmi és egyesületi alapon való öntudatos kifejlesztése és a gyakorlatba való átvitele.

Törvénytől fogva minden teljeskoru, negyven éven alóli polgár tűzvédköteles lévén, ebbeli kötelezettségének teljesebb mérvben és könnyebben, az egyesületben nyert szakszerű kiképzés folytán tehet eleget.

Ennélfogva úgy a saját, mint a köz érdekében tisztelettel felhívjuk Dés város tűzvédköteles polgárait, hogy saját kiképeztetésük és a törvény által előírt kötelezettség könnyebb és tűzvész esetén eredményesebb teljesíthetése czéljából lépjenek be a dési önkéntes tűzoltó-egyesületbe.

TÁRCZA.

A kórház előtt.

A téli est nedves ködébe
Kiszüremlik a lámpa fénye
A kórház egyik ablakából.
Szétnyílik fenn a felhő-kárpit,
S halvány csillagvilág sugárzik
Az ég rejtelmes magasából.

A téli est oszló ködébe
Kihuny a lámpa bágyadt fénye,
A kórház-ablak elsötétül,
Csillag csillagra gyul az égen.
... S valaki maradott éppen
Itt lenn — örökre csillag nélkül.

Lampérth Géza.

Őszi estén.

Én édes Istenem
Csak azon kérlek:
Ilyen őszi este
Hadd haljak én meg.
Ilyen szép, szelíd
Őszi alkonyatok:
A nap felhőtlen
Szálljon le, ép' akkor
A nagy pillanatok.

Utolsó sugarát
Utolszor nézvé:
Példája maradjon
A szívem mélyén.
Azzal induljak
A nagy éjszakának:
Hogy minden éjre
Új fényzőn árad,
Új virradat támad!

S az őszi levelek
Lassu hullása,
Ringasson egy végső,
Nagy látomásba;
Egy más tavaszról,
Hol örökké élnek:
Hulló virágok,
Kialuvó fények,
Hervatag remények!

Szabolcska Mihály.

Gabrielle.

Irta: TUTSEKNÉ-BEXHEFT LILY.

A cifra, márványemlékes sirok között elsuhan az őszi napsugár. Tiszta és derült az ég, a levegő; valami földöntúli béke, valami álomszerű nyugalom fogja el az ember lelkét itt.

A gyászoló, élő, megtört szívekben kivirágzik az emlékezés bűbajos virága. Nem a fájdalom, a veszteség érzése tölti el most, hanem a boldogság egy halvány, színtelen sugara talán.

Fekete ruhás nőalak árnya válik ki élesen

a napsütötte, virágos sir előtt. Arcza ránczos és öreg. Hisz a sir lakója is régen ideköltözött már; s az évek mulnak, egyre mulnak.

Az asszony ajkán pedig halvány gyöngye mosoly ül. Mert boldog ő.

Ti emberek, akik az élet áradatában borzadva gondoltok a végre, ti nem tudjátok, ugy-e, hogy boldog az, akinek egy kedves halottja van?! Egy halottja, aki most az övé, — noha másé volt egykor, másé volt mindig, amíg élt.

„Az enyém” — mondja ő és mosoly és könny csillog a jóságos szemében...

Ha mesebeli tündérek varázs-erejével visszaidézzük az ifjuság és szerelem korát: az emberi életek tükre tárul föl előttünk akkor.

S a messze multból két leány alakja tűnik elő. Az egyik szép fiatal és ragyogó, a másik csunyább és öregebb igénytelenebb talán.

Ugy-e, ebből már könnyű megérteni a Tarnay leányok sorsát? Hogy férjhez ment Margit és Gabrielle megvénült, elhagyatva, egyedül? O ti bölcsői az életnek, akik előre látjátok a jövőt, mily gyarlók és részrehajlók vagytok ti! Mintha a szerelem a szép leányok szívében élne fel csak, mintha a boldogság szentélye örökre zárva maradna a többiek előtt.

Nem úgy van az. Szerettek mind a ketten. Egy férfit.

„Tökéletes, kiváló ember ő!” — mondta Margit. És Gabrielle hallgatott. Mindig hallgatott.

Pedig Miklós eljött hozzájuk gyakran. Minden héten. Minden nap aztán. S a lány szívében egyre pusztított a láng, egyre jobban égett a szerelem máglyája. Gabriellel érttem.

Mert Margit is szerette Miklóst. Beszélt róla sokat.

És egyszer aztán hevesen ragadta meg a nővére kezét, kipirult arczezal és ragyogó szemekkel hajlott le hozzá:

letbe. Hisz ezáltal amellelt, hogy törvényes kötelezettséget teljesítenek, ezen emberbaráti intézmény keretében úgy az egyesnek, mint az összesnek nagy szolgálatára vannak.

Felvétel céljából jelentkezni lehet a tűzoltó-egylet parancsnokságánál a városház udvarán lévő helyiségében minden kedden, csütörtökön és szombaton délután 5—6 óra között, avagy ezenkívül bármikor dr. Gogomán Antal egyleti parancsnoknál, a Bánffy-utca 3. szám alatti lakásán lévő irodahelyiségében.

Dés város önkéntes tűzoltó-egylet nevében:
Dés, 1905. évi augusztus hó 12-én.

Olasz József,
titkár.

Dr. Gogomán Antal,
parancsnok.

HIREK.

— **Bartók püspök körútja.** A megyénkben időző dr. Bartók György ev. ref. püspök vasárnap reggel Pánczélcehre érkezett. Megelőzőleg egyházvizsgálatot tartott Kendilónán, Dobokán és templomszentelést M.-Derzsén. Pánczélceh e napra lobogódiszt öltött, galyakkal és lobogókkal szépen díszített diadalkaput állított fel. E diadalkapunál fogadta a püspököt és a kíséretében levő urakat (Rettegny Sándor egyházkerületi képviselő, dr. Nagy Károly theologiai tanár, Pap István berkesi esperes, Nagy Imre kendilónai lelkész, dr. Ravasz László püspöki titkár) a járás küldöttsége Szarvady József főszolgabíróval az élén, ki szép beszédben üdvözölte a főpásztort, különösen kiemelve, hogy főleg ezen nemzetiséglakta vidéken a nemzeti összetartás fejlesztésében mily nagy szerepe van a vallásnak és örömet fejezte ki a felett, hogy az erdélyi ev. ref. egyházkerület fejének érdeklődése vidékünk felé fordult.

A püspök meleg szavakban köszöntö meg a barátságos fogadtatást és hangsúlyozta, hogy látogatásának főcélja az egyházak anyagi érdekeinek támogatása, nemkülönben felhívás kitartós munkára a nemzeti és egyházi ügyek előmozdításában. Az egyház felülvizsgálása után kíséretével a templomba vonult, hol nagyszámu és díszes közönség várta, melyben minden vallásfelekezet képviselve volt.

Dr. Nagy Károly gyönyörű hitszónoklatot tartott, melyben az igazi áhitatot az emberek külső viselkedésével, az álszenteskedéssel állította szembe ragyogó szentírási és költői képekkel megvilágítva. Utána a püspök igen szép ima kíséretében isten áldását kérte a jelenvoltakra. Majd a helybeli lelkész, Gáspár János lakásában a küldöttségek tisztelgését fogadta.

Először a járási közigazgatás és a helybeli, előjáróság tagjai (Szarvady József, Almágy Samui dr. Pataky Albert, dr. Lengyel Emil, Biró Géza)

tiszteltek Szarvady főszolgabíró vezetésével; a róm. kath. egyház küldöttségét Merza Lukács gyógyszerész, a gör. katolikusét Blasiu Ágoston, az izr. hitközségét Jakobi Hirsch vezette és mutatta be, meglehangú beszéddel üdvözölve Bartók püspököt, köszönetét és háláját fejezte ki a látogatásért, mely csak istápolni, erősíteni fogja a különböző felekezetek közötti barátságos jó viszonyt. Bartók püspök igen szívélyesen válaszolt Jakobi Hirsch üdvözlő beszédére. Ezután díszbéd volt, melyben 35 személy vett részt. Felköszöntőket mondtak: Rettegny Sándor a püspökre, a püspök az egyház vezetőségére, Pap István Nagy Károlyra, Szőke Albert Pap Istvánra, Szarvady József Bodor Károlyra, Nagy Károly dr. Miklóssy Józsefre, Rettegny Szarvadyra, Nagy Imre dr. Pataky Albertre és dr. Lengyel Emilre, Pap István Pánczélceh közönségére, újból megköszönve a szíves fogadtatást. Bankett után a püspök kíséretével Magyar-Köblösre és Felső-Tőőkre utazott egyházvizsgálat céljából.

— **Városi közgyűlés.** Dés város képviselő-testülete e hó 25-én tartotta rendkívüli közgyűlését Ilosvay J. polgármester helyettes elnöklete alatt. A gyűlésen — bár igen fontos tárgyak voltak napirenden — megdöbbenően kevés tag vett részt! Veress Lászlóné által a városi szegényeknek tett hagyományt elfogadták s Pap Emil b. pénzügyigazgatót felvették a község kötelekébe. A 3. pont volt a legérdekesebb. A tanács előterjesztette a beadott két ajánlatot a villanyvilágítás tárgyában, melyeket lapunk élén ismertettünk. Ezen ajánlatok felett véleményt adni egy bizottságot küldött ki a közgyűlés, melybe bevásztattak: Voith Gergely, Sterba Dezső, Dr. Br. Horváth Emil lapunk felelősszerkesztője, Ferenczy Endre, Dr. Farkas János és többen. A gyűlés a maga részéről felkérte a bizottságot, hogy lehető gyorsan tárgyalja ezen fontos ügyet.

— **A vízvezeték kérdése.** Ez a megoldásra váró kérdés még a világítás kérdésénél is előbbrevaló. Olyan városban, mint Désen, hol az egész város területén nincs tiz kut, mely elfogadható és élvezhető vizet szolgáltatna ivásra, nagyon is égető és megfontolandó téma: a jó ivóvíz kérdése. Mint hírlík, ismét felszínre került a vízvezeték ügye s ezuttal pozitív formában. Mindkét villamos ajánlattevő — magánuton bár — nyilatkozatot tett, hogy a világítás rendezésével kapcsolatban az ivóvíz kérdését is megoldandja. Sőt már az előmunkálatok, tervezések is folynak. Nekünk azonban a folyóból szűrt víz ellen — bár Désen talán ez az egyetlen megoldás — sok aggályunk van, főleg egészségügyi szempontból. Emlékeztünkben van az a sok miseria, melylyel a fővárosi vezeték küzdött, míg csak a Duna vizét használták fel s melyek a káposztásmegyeri furt kutak fel-

állításá óta merőben ismeretlenek. De ez részletkérdés csupán, a fő az, hogy reménylenünk lehet a vízvezeték vajdó kérdésének felszínén tartását. S ez is valami.

— **Vasut Désről a Feketetengerig.** A székely ügyekkel foglalkozó összes társaságokat egyesítő Székely Társaságok Szövetsége — mint jelentettük — a napokban tartotta első közgyűlését Seps-Szent-Györgyön. A közgyűlésnek egyik legérdekesebb pontja volt Borszékny Soma nyugalmazott miniszteri osztálytanácsos felolvasása a székely vasutakról. Borszékny azt fejtegette, hogy a székelységnek nem a székely körvasutat kell kívánnia, hanem olyat, a mely a Feketetenger három kikötőjével kapcsolná össze. Sürgősen kiépítendő tehát, 1. Dés, Gyimes, Galacz, Szulina vasut, 2. a Budapest — Kolozsvár, Marosvásárhely, Székelyudvarhely, Sepsiszentgyörgy, Konsztancza felé vivő vonal s 3. az Arad, Alvincz, Nagy-Szeben, Verestorony, Bukarest, Várna felé húzódó vonal. Ez a javaslat nagy vitát keltett. Végre azt határozták, hogy az országgyűlést felkérlik a földvári és székely körvasut támogatására, valamint arra, hogy szorgalmazza a keleti fővonal kiépítését is mely Kolozsvártól egyenes irányban érintse a Feketetengert, illetve kikötőjét: Galaczt.

— **Kovács Sámuel költeménypályázat eredménye.** Néhaj Kovács Sámuel, a „Szolnok-Doboka“ volt szerkesztője, dési ev. ref. lelkész alapítványt tett az Erdélyi Muzeum-Egyletnél, amelynek kamataiból évenként pályadíjat tűz ki az elnökség költői elbeszélésekre. Az E. M. E. a Kovács Sámuel pályadíjat az idén is kitűzte s a határidőig három költői elbeszélés érkezett be, melyeknek czimeik ezek: Lippai nászjé, Lantos diák, Bothvár. A költeményeket az elnökség Versényi György, Csengeri János és Északy Károly rendes tagoknak osztotta ki bírálatra, kik a napokban tették meg jelentésüket. A bírálók jelentésükben a 100 koronás pályadíjat egyhangulag a „Lantos diák“ című költői elbeszélésnek ítélték oda. Tartalma egy Mátyás-adoma, a nemeskéri Kis-család eredetének mondájával kapcsolatban. Felfogása, szerkesztése, kidolgozása, külső alakja által nemcsak társainál jobb, hanem az irodalmi színvonalat is eléri. A jelíges levelet a tegnap bontották fel, a melyből kitűnt, hogy a költemény szerzője Révai Károly (Nagyág Déva mellett), aki egy igen sikerült költeményével a tavaly is megnyerte a Kovács Sámuel-féle pályadíjat. Révai Károly egyébként az Erdélyi Irodalmi Társaság tagja, neve sokszor felbukkan a fővárosi és vidéki lapok hasábjain.

— **Iskolai beiratások.** A dési községi elemi leány- és vegyesiskolába, valamint a községi kisdóvódába az 1905—6. tanévi beiratások f. évi szept. 1/4-én, a megfelelő iskola, illetve óvoda helyisé-

„Szeretem! És ő is szeret! És nőül fog venni.“
Van-e természetesebb ennél? Ha a férfi meglát egy szép leányt, ha megszereti, megkéri, ha házasságra gondol?

Hisz ez az a boldogság, amit mi mind megálmodunk, emberek; ez a mi életünk bűbajos szívérványa.

Gabrielle pedig lehajtotta a fejét és sirt.

Mert oly gyorsan, oly szédítőn repültek a napok, oly hamar eljött a nagy és borzasztó pillanat ott, az oltárnál. Mert látnia kellett nővérét menyasszonyi, hófehér ruhában. Pető Miklós mellett hallani kellett az eskü tiszta szavait.

Talán a gyűlölet egy villama cikázik át most a leány szívében, a harag és szégyen, tehetetlenség zavaros érzései közül? Lehet. Sápadt az arca és a szeméi villognak vészelen.

Az orgona lágy édes hangja szólal meg aztán. A meggyötört, vergődő lélek vihara elsimul.

Hisz Margit boldog. S az ő boldogságát megirigyelni neki nem szabad soha!

Lám, egyedül maradt most Gabrielle.

Békés, egyhangú magányban telnek a napok. Üres az élet, pusztá a jövő. És fáj a szív.

Csak egyetlen vendég jött el gyakran aztán, akit a Tarnay Margit mátkasága idején sohse látuk itt. Pap Jenő.

Sokat ültek együtt és megeredt a beszéd. S a bizalmas csendes félhomályban Jenő így beszélt:

„Én is szerettem Margitot. Azt hittem, hogy az enyém lesz és vérzik a szívem az elveszett boldogság után.

Bizony az ábrándok elfoszlanak a napsugaras életben, mint a köd a fénytől.

És azt hiszi most a világ, úgy gondolom én, hogy a két boldogtalan ember megvigasztalódott lassan, a barátság valami gyöngédséggé fajult, ami a szerelemhez közel áll?

Nem úgy történt pedig.

A végzet sötét fekete vonallal huzza át az emberek számításait, a boldogság összedől, s a romokból jajszó, kétségbeesés marad vissza csak.

Van-e megrendítőbb, rettenetesebb csapás annál, mikor a halál orvul támadja meg az élet-erős, hatalmas embert, ereje teljében, kora delén? Mikor egyszerre esik össze az élet, a boldogság, a szerelem? Semmié lesz mind, az enyészet fagyasztó, gyilkos leheletétől!

Borzalmas ez.

Rémesen, örvongve zokog föl az asszony. Összetépné, összevonná mindent, elpusztítaná a világot és magát, ha nem volna tehetetlen és gyöngé most, ha nem örködne a csöndes, békés testvéri szeretet minden tette fölött.

„Meghalt!“ Ez a szó hangzik egyre Margit, az özvegy, vonagló ajkairól.

És Gabrielle az elhagyott, az egyedül álló, megtörve térdel a férfi ravatala előtt, akit ő szeretett, s aki mégis idegen volt előtte.

„Miklós“, — mondja lassan. Aztán hallgat. „Minek is élek én? Mit ér nekem a világ? A jövő? Miért nem engedsz meghalni, Gabrielle?“

— ismétli Margit, a kezeit tördelve szüntelenül. Fáj hallani ezt.

Különösen annak, aki ott az ajtó mellett áll, szerényen és meleg részvétellel arcán, aki csak félve, remegve emeli ajkához az özvegy apró kis kezét.

„Maga is eljött Jenő“, — kérdi az asszony csöndesen. Mintha óriási fájdalomában is jól esne a szánalom, hálalans emeli fel könnyes fényes szemét.

Pedig a kín, a boldogtalanság éjének nincsenek csillagai. Örökké tart az örök sötétség, úgy hiszi az ember, mikor a lelkére borul a gyötrelmek éjszakája. Azt hiszi, a hajnal sohase virradhat föl, mert ez mindig így lesz. Legfeljebb, hogy elfául lassan a szív és megdermed a fájdalom. De új élet sohase fakad a multak pusztá helyén.

És szentségtörés lenne megingatni a boldogtalanok e szomorú fenséges hitét, megmutatni a jövő ébredező napját, mely elűzi az éj, a sötétség rémeit, a gyaszt és a bánatot.

Pedig az idő meghozza bizonynyal a hajnalt. Tudja ezt az, aki szenvedett. Aki temetett már. És felejtett is.

Hisz ugy-e, lassan visszatér az ajkra a mosoly? A köny is felszárad?

Gabrielle szeretettel vonja keblére Margitot. És Jenőhöz odaszól aztán. Halkan.

„Aki elcsügged, soh'sem érdemli meg azt, amit remélt!“

Szinte várja, vágyó, epedő szívvel, hogy ez a két ember megértse egymást. Az asszony, aki támaszt keres, új boldogságot, a férfi, aki szenvedett érte és szerette és hallgatott.

Mert akkor ő boldog lesz. Akkor ő szabad lesz. Akkor az övé lesz az a hant, az a sir. Az ő legdrágább kincse, amit őriz és ápol majd szeretettel, hiven, örökké!

Hisz az ember önző, ugy-e Gabrielle?

Ó, a te szíved arany, a te lelked tiszta. Szentek a te gondolataid.

Beteljesült azért a te óhajtasod. És Margit boldog lett. Ugy, amint azt te akartad, te álmodtad.

Nem is érzed, hogy az évek elszállnak, hogy egyedül vagy. Hisz ők élnek most is: Margit és Jenő. Messze innét. Boldogan. Csak épen megöregedtek azóta kissé...

Te pedig itt állsz, a gonddal ápolt, ékes sir előtt. A márványlapról Miklós neve ragyog feléd. Letérdelsz előtte.

S a könnyű szellő végig fut Tarnay Gabrielle összes fakó haján. Mintha végig csókolná arcát — a multak sóhajta.

„Az enyém“ — susogja halkan. És mosolyog

gekben fognak eszközölni. A tanítás 5-én reggel 8 órakor veszi kezdetét. A 4 korona tandíj, 50 fillér beíratási díj és 30 fillér tanítói nyugdíj-illeték, nemkülönben a 4 korona óvási és 80 fillér felvételi díj a beíratás alkalmával az iskolai pénztárba befizetendő. Tandíjfizetés alóli felmentést szegénységi bizonyítvány alapján kérhetnek a valóban szegénysorsú szülők gyermekei. A szegénységi bizonyítvány iskolaszéki határozat szerint nemcsak az apa, hanem az anya vagyoni állapotát is híven kell igazolja. Ds, 1905 augusztus 30. Daday István, igazgató.

A nagyilondai állami elemi iskolában a beíratások szeptember 1—10-éig tartanak. 11-én kezdődik a tanítás. A vidéki szülőket felkérem, hogy a jelzett időig gyermekeiket irassák be, mert azontúl nem vétetnek fel. Tandíj 1 korona 80 fillér, mely a beíratásnál fizetendő le. Nagyilondán, 1905. évi augusztus hó 29-én. Eperjessy József, állami igazgató-tanító.

— Kornis Viktor gróf olajfestésű arcképe — a EMKE nagyjainak arcképcsarnokában. Értéslésünk szerint az Erdélyi Közművelődési Egyesület a néhai boldog emlékü alelnökének Kornis Viktor grófnak megakarja festetni az arcképét, mely célra lemásolás végett, a megyénk gazdasági egyletének birtokában levő arcképet kölcsönbe kérte, a hol azonban nem sok hajlam mutatkozik a kiválóan sikerült életnagyságu és igen értékes arckép kiadása, illetve Kolozsvárra küldése iránt.

— A nagyilondai ev. ref. egyház felépítésére és berendezésére adományoztak: Ófelsége 200 koronát, néhai gróf Teleky György (Nagyilonda) templomhelyet, öz. Zibay Sámuelné (Nagyilonda) sz. Péchy Ida egy belső telket és egy templomi padot, Vékony Mártha (Nagyilonda) szöszék-takarót, Simó Lajos (Blenkemező) egyházkerületi főgondnok 200 koronát, Simó Béla (Oroszmező) egy harmóniumot, Ujfalvy Károly (Nagyilonda) egy harangot, Daday István (Dés) urasztalát, Veress Imre (Nagyilonda) egy kelyhet és urasztali terítőt, Mórícz Károly (Nagyilonda) 100 koronát, Mórícz család egy templomi padot, öz. Nográdi Jánosné (Nagyilonda) egy templomi padot és Vecsán Tódorné (Nagyilonda) egy urasztali tányért. — Az Ur háza hivatásának átadatott s a nemes szívű adakozók fogadják ez uton is a köszönetnek hálás szavát.

— Munkások felolvasása. A „Dési Általános Szak- és Munkásképző-Egylet“ 1905 szept. hó 3-án (vasárnap) d. u. fél 4 órakor, az „Angol“ szálloda termében nyilvános felolvasást rendez. Tárgy: „Nők a modern munkásmozgalomban.“ Előadó: Gárdos Mariska Budapestről. Belépő-díj: személyenként 30 fillér. Az esetleges tiszta jövedelem a munkásképző-egylet pénztárát illeti. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— A magyar földbirtok tehermentesítésének ügye foglalkoztatja most a földmívelésügyi minisztert, ki felhívta a gazdasági egyesületeket, hogy foglalkozzanak Bernát Istvánnak a fenti cím alatt kiadott munkájában tett indítványokkal és a területjük viszonyait megvilágító adatokat a földmívelésügyi kormány tudomására hozzák. Kíváncsiak vagyunk reá, vajjon ezen a gazdák jólétét előmozdítani kívánó ügyben az egyesületek szoba állanak-e az általok kifogásolt, nem parlamentáris kormány szakminiszterével?

— Üszödjázás Magyarlápón. Szeptember hó 3-án d. e. 9 órakor Magyarlápón üszödjázás lesz, mely alkalomra 725 korona jutalomdíj lett kifizetve. A bíráló-bizottság Bulbuk Antal elnöklete alatt: Csiki Elek, Bárdy Albert, Csizér Mihály, ifj. Szabó Lajos, a járás állatorvosából és a járási mezőgazdasági bizottság két tagjából fog állani.

— Kereslet széna után. A Szentés városában székelő csongrádmegyei gazdasági egyesület a megyénk gazdasági egyesülete után, eladó széna után kérdezősködik, miért is ajánljuk, hogy a szénafelesleggel bírók a nevezett gazdasági egylethez tegyenek árajánlatot.

— Nyilvános nyugtázás és köszönet. Öröngösfüzesen f. évi aug. 6-án rendezett s igen jól sikerült táncmulatság alkalmával felülfizetni szívesek voltak: Öz. Császár Farkasné, Szász Lajos, Gebhárd Károly, Lőrincz János és Baumann Gyula 2—2 kor., Erdélyi Sándor 1-60 kor., Kábdebó Miklós 1-60 kor., Temesváry Gerő 2-40 kor., Placintár Kristóf 80 fill., Horváth Béla 6-40 kor., Román János 40 fill., Haragai Emánuel 5 kor., Csűrös Ferencz 3-60 kor., Bene Miklós 60 fill., öz. Márkovics Sándorné 1-60 kor., K. Nagy Lajos 8-80 kor., Duha Kristóf 60 fill., Bojtor Györgyné 40 fill., Timóffi Gyula 2-60 kor., Heisszmann Béláné 80 fill., Balázs Vilma 80 fill., Heisszmann József 7-60 kor., Demeter Kálmán 60 fill., Kolbai Károly 80 fill., Gyenge Károly 1-60 kor., Novák Károly, Faragó András és Osváth Albert 2—2 kor., Placintár Gergely 1-60 kor., Nagy Géza, Fekete Gerő és Balázs József 2—2 koronát. A felülfizetésekkel kitelt tiszta jövedelem átadatott a ref. egyházköztség előjáróságának templomépítési alap javára. Fogadják ugy a szent célra adakozók, mint a rendezőség is az egyház köszönetét. Csűrös Ferencz ref. lelkész.

— Nyilvános köszönet és elszámolás. Térjünk vissza egy kissé az ilondai ev. ref. templomszentelésre. Megemlékeztünk annak idején, hogy az ünnepélyt a bűdöspataki fürdőn táncvizigalom követte, melynek összes bevétele volt 688 korona 64 fillér. Kiadás volt 579 korona 93 fillér. Tiszta bevétel volt 108 korona 71 fillér. A védnökök közül jegyeiket megváltották: Vékony Ferencz és Szacsvai Sándor 50—50, dr. Bartók György és Simó Béla 30—30, Szakács Ferencz 23, dr. Gajzágó Ernő és Zélig Dávid 10—10, Piskolti Béla 8, Daday Zoltán 7, Mórícz Károly 6, Mórícz István, Szigethy Elemér, Pisztori Zoltán, Kádár Ferencz, Vékony Gábor, Zászlóffy Kajetán és Horváth László 5—5, Nogrady Jánosné, Urányi Aladár és Németi Gergely 4—4, Ose Lajos, Kovacsik András, Veres Imre, Mórícz Sándor, Nagy Károly, Vásárhelyi Boldizsár, Pap István, Kelemen György, Szabó József, Roth Ignác, Nyárádi Károly, Léb Hersch, Pécsi Manó és Weinstein Jakab 3—3, Szentpéteri Lajos, Juran Bernát, dr. Weisz Mór, Medgyesfalvy István, Keczei László, Almásy Géza, Pitterich Oszkár, Fodor Márton, Rosenberg Mór, Elefánt Dávid és Eperjessy József 2—2, Szalai Mihály, Budai Elek, Szalai Kálmán, Iring Sándor, Horváth Gyula, Benedek Juliska, Horváth Miklós, Lázár Heszel, Davidovics Beneze és Zuckermann Lázár 1—1 koronát. — A nemes szívű adakozók ez uton is fogadják nyilvános elszámolásom alkalmából az ev. ref. presbiterium nevében hálás köszönetemet. Nagyilondán, 1905. évi augusztus hó 28-án. Mórícz Károly, ev. ref. egyházgondnok.

Irodalom.

A Szendi Robinson. (Verses regény XII. énekben. Irta: Köpetzi Boóz-D. Albert.) Érdekes előfizetési felhívást kaptunk. A kolozsvári közélet egyik igen érdekes alakja hosszabb verses regényt írt, melyet most bocsát sajtó alá, melyet minden előzetes ismertetés helyett, e sorokkal ajánl a közönségnek:

Byron „Don Juan“-ja már akkor is legkedvesebb, legtökéletesebb lelki élvezetet nyújtó olvasmányom volt, mikor még csak rossz és hiányos német fordításban került a kezembe, még azelőtt, hogy Ábrányi a magyar litteraturát remek fordításával megajándékozta volna, „A fenség és kellem, a komorság és kecses cizfrázatok, a csillogó színek és groteszk figurák e remek keveréke“ ifjú korom leghívebb barátja, legbölcsőbb tanítómestere és legszellemesebb társasága volt s így nem esoda, ha már korán kedvem kerekedett a nagy bard stanzáinak formájában vetni papírra egyes gondolatföredékeket az emberi szív furcsán teremtett mikrokozmoszáról, szüntelen éledő vágyairól, szüntelen haladó szerelmeiről, meghalni sohasem tudó reményeiről, örökeletű csalódásairól, dicsőségének tűnő sugaráról, kudarcainak fátumszerűségéről, örömeiről, bánataról, erényeiről és gázságairól, nagylelkűségéről és kicsinyességeiről, hitéről és moráljáról, politikai életéről és egyéb huncutságai-

ról, szóval mindenről, ami egymástól és az emberi lélettől többé-kevésbé elválaszthatlan.

Ezekből az apró reflexiókból kitelt egy jókora halom, amikor a kezembe akadt „A szendi Robinson“ — igazi nevén talán Fried Ferencz — magyar globe-trotter önéletírása s az az ötletem támadt, hogy ennek a fantasztikus, de igaz történetnek a magva körül csoportosítom őket, megteremtteni próbálva azt a magyar „Don Juan“, amelyikre példát Arany János adott, az ő „Bolond Istók“-jának, fájdalom, reánk csak töredékül örökitett felséges két énekében. — Hogy a kísérlet jogos: azt a fényes példa eldöntötte. Hogy a vállalkozás merész: azt senki sem érezte úgy, mint én — munka közben, melyhez egy terhes foglalkozástól loptam az esti órákat.

Hogy a kész munkát kiadni bolondság? ... Az lehet.

Már Arany is panaszkodott afelett, hogy az efajta hosszabb lélekzetű munkához a közönség érdeklődése adná az — oxigént; ha adná!...

Byron „Don Juan“-jának két első könyve, bár névtelenül jelent meg, forradalomba hozta az angol közönséget. Arany „Istók“-ja töredéknek maradt — a magyar publikum közönye miatt...

Én — a sok elijesztő kísérlet daczára — ezen „Előfizetési felhívás“ immár nem szokatlan utján kísérem megtörni azt a „sivár közönyt“, melyről Béla király névtelen jegyzője óta Mikszáth Kálmánig minden magyar szerző panaszkodik s amit sokan abból magyaráznak, hogy a legelső magyar irodalmi emlék egy — halotti beszéd...

Isten látja lelkemet, én teljes erőmből rajta voltam és vagyok, hogy az a vád, mely szerint honom lelkes leányai és fiai csakis politikai híreket és legfeljebb ujság-tárczákat olvasnak — aljas rágalomnak és „légből kapott koholmánynak“ bizonyuljon.

Ha engem kérdeznek, azt mondom, hogy művem felette érdekfeszítő, színes, sőt bizonyos pikáns színezettel bíró olvasmány — anélkül, hogy nélkülözné a morális tartalmat és a filozófiai alapgondolatot.

Akadémiai bírálóimnak — akik 52 pályamű közül leginkább kiemelték — de, mert igen „izzónak“ találták a benne lüktető szenvedélyek festését s ezért a pályadíjat neki ki nem adták (igaz, hogy másnak sem) — nézetem szerint nincs igaza.

Mindamellett én nem lehetek elfogulatlan bíró ebben a perben s azért azt a nagy — (minél nagyobb!) olvasóközönség ítéllete alá bocsátom.

Én megírtam egy tizenkét énekes regényt — stanzákban. Megírtam ezt a hosszú előfizetési felhívást és ezzel — és ha még kijelentem, hogy a lelkes gyűjtőknek 10 példány után nemcsak a köteles tiszteletpéldánnyal, hanem örök hálával is szolgálók — salvavi animam meam.

A szerző.

N. B.: A munka előfizetési ára 4 korona, de könyváruis uton csak 5 koronáért lesz megszerezhető. Az előfizetési iverk és pénzek legkésőbb 1905. évi szeptember hó 10-ig szerző címére (Kolozsvár, Petőfi-utca 16) beküldendő. Előfizetni lapunk utján is lehet.

Művészet.

A Zenélő Magyarország zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent XII. évfolyamu 16. füzeté a következő értékes zeneműajdonságokat közli: „I. Smólen Tóni nótája: a) Lányi Ernő „Bécsben lakni nem muszáj...“ b) Lányi Ernő „Nem élek én tejjel“. II. Blanke H. B. „Ylang, Ylang“ Valse Japonaise. Ily gazdag tartalommal jelenik meg e minden zenekedvelőnek kiváló fontosságú zeneműfolyóirat minden egyes füzeté úgy, hogy előfizetői az érdemesebb zeneműajdonságokat, melyek az év leforgása alatt megjelennek, havonta kétszer — mindenkor 10—12 oldalon kapják. Előfizetési ára: egész évre (24 füzetre) 12 korona, félévre (12 füzetre) 6 korona, negyedévre (6 füzetre) 3 korona. Egyes füzet ára 60 fillér. Előfizethetni a most folyó III. évfolyamra, valamint az előző évfolyamra is a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede zeneműkiadó-hivatalában Budapest, VIII., József-körút 22—24.), hol egyuttal minden más nyomtatásban megjelent zenemű a legolcsóbban megszerezhető.

Kiadja a szerkesztőség.

NO ILYEN MÉG NEM VOLT!

Kalotaszegi himzett vásznak 15 kr.
Mosó Lúszterek divatos színekben 16 kr.
Plissé Batiztok legújabb desínekben 18 kr.
Kipróbált jó mosó Kartonok 15, 19, 23, 25 kr.
Kiváló finom Szatenok 23, 25, 29 kr.
Valódi francia selyem Batiztok 23, 28, 35 kr.
Svájci himzett fehér és ecrű Batiztok 25, 30, 35 kr.

Tiszta gypju ruhaszövetek (120 széles) 53, 64, 76, 85, 92, 1 frt 10 kr., 1 frt 15 kr.
Finom rumburgi és szépasségi vásznak (1 vég 23 méter) 4, 4-50, 5, 5-50, 6, 7, 8 frt.
Eredeti czérna Creasz vászon (1 vég 23 méter) 9, 10, 12 frt.
Fegyházakban kötött harisnyák 10, 15, 19, 23, 28 34, 38, 45 kr.
Férfi-ingek finom vászon vagy Schiffonból 95, 1 frt 15 kr., 1 frt 25 kr., 1 frt 35 kr.
Legfinomabb gallérok és Divatos közelők (Manchetta) 12, 15, 20 kr.
Es még itt fel nem sorolható divatcikkék

nagyon olcsó árak mellett szerezhetők be az UJ ÜZLETBEN
TESZLER ÉS BROD bejegyzett divatárú-kereskedőknél
Désen, Főter 12. szám alatt.

Sz. 208—1905 vht.

Árverési hirdetmény,

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy magyarláposi kir. járásbíróság 1901. évi Sp. 603/4. számú végzése következtében Dr. Csizér Ákos ügyvéd által képviselt magyarláposi községi hitelszövetkezet javára Gece Juon I. Gáv-rilla s társai ellen 178 kor. s jár. erejéig 1903. évi szept. hó 2-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 807 koronára becsült következő ingóságok u. m.: csűr, istálló és széna nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árvesésnek a nagyilondai kir. járásbíró-ság 1905. évi V. 133/1. számú végzése folytán 178 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi október hó 2-ik napjától járó 8% kamatai. $\frac{1}{3}\%$ váltó-díj és eddig összesen 164 kor. 05 fill. bíróság már megállapított költségek erejéig Tordavilmán, al-peresek lakásán leendő eszközzésére **1905. évi szeptember hó 14-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul, is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyilondán, 1905. évi aug. hó 26.

Horváth,
kir. bír. végrehajtó.

Szamosvölgyi vasút Részvény-Társaság.

Sz. 7481—CII.

HIRDETMEŒY.

Folyó évi szeptember hó 11-én délelőtt 9 órakor, összes állomásainkon kézbesíthetlenné vált áruk, raktári fölöslegek és talált tárgyak Dés állomásunk raktári helyiségében nyilvános árverésen el fognak adatni, mely árverésre a venni szándékozó t. cz. közönség ezennel meghívatik.

Dés, 1905 augusztus hó 23-án.

Az igazgatóság.**Iszákosság nincs többé!**

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az il ető még csak nem is sejtí, mi okozta javulását.

Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becselenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó urat és szerencséséhez segített és sok embernek életét számot évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próba adagot és egy köszönő irattal telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan. 13—52

INGYEN PRÓBA 378. sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendők.)

COZA INSTITUTE

(Dept. 378.)
62, Chancery Lane,
London, Anglia.

Minden család pénzt takarít!

Remek 6 szem. kávé készlet minden színben csak 95 kr. f. 1-40 f. 1-90	Fin. ajour 6 szem. kávé készlet minden színben csak f. 2-20 f. 2-90 f. 3-45	Legdivatosabb férfi ingek, angol Battiszt, puhamellű f. 1.55		Remek 6 szem. Damaszt Garnitúra csak f. 2-10 f. 2-90 f. 3-40 f. 3-90	Szép mintázott vászon törülköző 6 db csak f. 1-25 f. 1-72 f. 1-90 f. 2-10
30 rőfös vég csodavászon csak f. 3-65	30 rőfös vég bőrvászon csak f. 4-15	30 rőfös vég irlandi vászon csak f. 4-95	30 rőfös vég Gyöngy vászon csak f. 5-45	30 rőfös vég rumburg. vászon csak f. 5-80	30 rőfös vég I-a rumburgi vászon csak f. 6-40
Férfi ing R. chiffonból, redős vagy pikké mellű f. 1-40	Női legújabb ajour vászon ing mesés ára f. 1-65	50 rőfös vég rumburgi vászon csak f. 10-40	30 rőfös vég jó minőségű chiffon csak f. 4-65	30 rőfös vég R. Chiffon csak f. 5-40	30 rőfös vég R. R. Chiffon csak f. 6-85
30 rőfös vég osíkos Kanavász csak f. 3-25	30 rőfös vég csíkos és koczkás I-ma kanavász csak f. 4-55	30 rőfös vég finom kanavász csak f. 5-40	Teljes rumburgi vászon ágyhuzat, 3 vánkös és paplan f. 4-90	30 rőfös vég fehér csíkos csinvat ágyhuzatra csak f. 6-35	30 rőfös vég virágos fehér csinvat ágyhuzatra csak f. 7-40
Remek női ing vászonból, kézi himzéssel csak 85 kr. f. 1-15 f. 1-55	Remek női Chiffon ing schweizi himzéssel csak f. 1-10 f. 1-42 f. 1-74	Remek női háló Corseta nagy választékban csak 98 kr. f. 1-25 f. 1-56	Remek női chiffon nadrág csak 90 kr. f. 1-18 f. 1-45	Remek Chiffon alsó szoknyák himzéssel csak f. 1-35 f. 1-75 f. 2-25	Remek Cloth és posztó alsó szoknyák csak f. 1-65 f. 2-15 f. 3-22
Varrás nélküli vászon lepedő 2 mtr hosszú és $1\frac{1}{2}$ mtr széles csak 92 kr.	Varrás nélküli remek vászon lepedő 2 mtr hosszú, $1\frac{1}{2}$ mtr széles csak f. 1-05	Nemzetközi keresk. ügynökség BUDAPEST, Kerepesi-ut 65. szám, I. em.		Remek selyem Cloth paplan minden színben csak f. 3-95	Remek Cashmir paplan minden színben csak f. 3-85

Meg nem felelő visszavétetik.

19—26

Szamosújvár szabad királyi város tanácsától.

Szám 2010—1905.

Hirdetmény.

Szamosújvár sz. kir. város közönsége a tulajdonához tartozó következő jogokat:

1. A piaczi helypénz, vásárvámszedési és marha-levél átíratási jogozat évi bére — — — — — 14646 korona 05 fillér
 2. Kövezet-vámszedési jogozat évi bére — — — — — 4600 korona — fillér
- felkiáltási ár mellet 1906. évi január hó 1-ső napjától kezdődő egymásutáni hat évi időtartamra leendő bérbeadása iránt az árverés

1905. évi szeptember hó 12-én délelőtt 9 órakor

fog a városház tanácstermében megtartatni.

A feltételek, valamint a m. kir. Belügyminiszter Ó nagyméltósága által 60.605. II—b—1905. szám alatt jóváhagyott új piaczi helypénz díjszabályzat **Dr. Pap Gusztáv** gazdasági tanácsosnál, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Árverezni kívánók a felkiáltási árnak 10 százalékát kötelesek készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az árverező bizottság kezéhez előlegesen letenni; az pedig, kire az árverés leveretett, bánatpénzét a levert összeg 10%-ára köteles azonnal kiegészíteni.

A szóbeli árverés befejeztéig 1 koronás bélyeggel s kellő a megígért haszonbéri összeg 10%-át tevő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok (offert) is elfogadtnak.

Az ily zárt ajánlatokban a megígért haszonbéri összeg számmal és betűvel is, valamint az ajánlattevőnek neve, lakhelye s az iránti nyilatkozata, hogy az árverési, haszonbéri szerződés feltételeit teljesen ismeri s azoknak magát aláveti, olvashatólag s tisztán kiteendő; az ezeknek meg nem felelő zárt- vagy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Szamosújvár szab. kir. város tanácsa, 1905. évi július 12-én.

Tódorfi Lukács s. k.
polgármester.

P. Ábrahám Zachár s. k.
főjegyző.

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságú Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

25—30

Désen kapható **BRÜGOVITZ JÓZSEF** fűszerkereskedésében.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában Dés 1905.